

הריון הוא נס.

ככזה, לא ניתן להתייחס אליו כמשהו שהוא רק טכני, ביולוגי. מעורבת בו נשמה חדשה.

אי אפשר באמת לצפות אותו, אפשר לייחל לו, לבקש אותו, לעשות השתדלות, אבל הוא נס, אי אפשר לשלוט בו.

רופאים מבינים בעיות רפואיות, הם לא מבינים ניסים. הם רוב הזמן לא באמת יודעים להסביר למה הריון מצליח, ולא תמיד יכולים להסביר למה הוא לא מצליח. כי זה לא רק פיזי, יש היבט רוחני ואנרגטי להריון.

זה הדבר הכי קרוב לבריאה, זה החלק האלוהי שנמצא בנו שיוצר את ההריון שבסופו מצטרפת נשמה חדשה למשפחה, ואשה הופכת לאימא.

הבעיה שחוזרת אצל הרבה נשים שרוצות להפוך לאימהות, היא שבשלב מסוים, אחרי כמה אכזבות, הן **מפסיקות לצפות לנס, ומתחילות לצפות לאכזבה**, והדבר מוביל לעוד ועוד אכזבות.

אחת המטרות של הספר הזה היא לחזק את הציפייה שלך לנס, דרך קריאה של סיפורי ניסים של נשים אחרות.

רוב הנשים במקום לשמוע על סיפורי הצלחה וניסים, שומעות בעיקר על בעיות פוריות, קוראות באינטרנט על בעיות פוריות, נמצאות בפורומים של נשים עם בעיות פוריות, ומקיפות את עצמן בתדר שמפריע להן להרות.

אני משווה את זה למצב של רווקות נצחיות שמסתובבות רק עם רווקות, וידברו כל היום על דייטים כושלים וגברים נצלנים, - עד שהאמונה שאין גברים טובים תהיה חזקה כל כך עד שגם אם יגיע גבר טוב הן לא יזהו אותו, ויחשדו בו, ויתנגדו לקשר איתו, כי מה שהן רגילות אליו זה גברים לא טובים.

נוסף לכך, אני שומעת המון על רופאים שבמקום לחזק ולעודד את המטופלות שלהן, - מורידים להן ציפיות, מעצימים את הבעיות ומייאשים אותן, או פשוט נותנים להן תחושה שהסיכוי שלהן להרות מאוד נמוך דרך ציטוט של סטטיסטיקות מפחידות.

לי עצמי קרו הרבה ניסים בחיים, ואחד הדברים שלמדתי זה לשמוע סיפורי ניסים, בתחומים בהם רציתי להצליח.

כשרציתי להצליח בעסק, למרות שרפואה משלימה נחשב תחום שלא מרוויחים בו – התחברתי לאנשים שהצליחו בתחום שלי, וכך הצלחתי.

כשרציתי ללדת לידה רגילה טבעית ונרתיקית אחרי לידה קיסרית חירום – הקשבתי לסיפורי לידות טובות וגינליות אחרי קיסריות, וכך קרה לי, בלידה השניה שלי.

כשרציתי להתגרש – הקשבתי לסיפורים על נשים שפרחו ושגשגו אחרי הגירושים, וכך קרה לי. אני היום מאושרת כפי שמעולם לא הייתי מאושרת.

כשרציתי למצוא בן זוג צעיר ממני כי לא התחברתי למבוגרים – שמעתי סיפורי אהבה מדהימים על זוגות בהם בן הזוג צעיר יותר ב-10-5 שנים, וכך מצאתי את בן הזוג החדש שלי. (:

הספר הזה מוקדש באהבה לכל אותן הנשים, שרוצות נס,

שרוצות להאמין מחדש ביכולת שלהן להרות וללדת.

נס דורש אמונה.

קל לנו יותר להאמין שנצליח - כשמישהו לפנינו עשה את הדרך שלנו.

אני מאוד אוהבת סיפורי ניסים, ובעיקר ניסים שקשורים להריונות ולידות.

עם השנים שמעתי המון סיפורים על נשים שנכנסו להריון טבעי בגיל 45, 46, 47, 48. חלקן חברות שלי, חלקן חברות של לקוחות שלי. שמעתי על נשים שרופאים התעקשו שילכו לתרומת ביצית, והן לא ויתרו והצליחו להרות וללדת ילדים בריאים מהביציות שלהן.

מה שיש בספר הזה הוא 8 סיפורים נבחרים מהקליניקה שלי, השמות בדויים, הפרטים שונו כדי למנוע זיהוי, אבל הגילאים, כמות השנים שעברו וטיפול ההפריות שעברו וגם המצב המשפחתי הם אמיתיים לגמרי.

את כל הנשים האלה שסיפורן מופיע בספר זה ליווי אישית והכנתי אותן לנס הפרטי שלהן.

כולן ילדו ילדים בריאים.

אפשר ללמוד מהסיפורים הרבה על הדרך אותה עברה על אישה עד שהגשימה את הנס שלה.

מהסיפורים אפשר ללמוד גם על הסיבות לבעיות פוריות "לא מוסברות" וגם על הריפוי שאפשר לעבור כדי ליצור את הנס הזה, את ההריון.

חלק גדול מהנשים שבאות אליי, בעיקר אחרי שיש ילד או שניים - נכנסו להריון טבעי. המטרה שלי היא להראות שזה אפשרי, ולא תמיד דורש הרבה זמן או טיפולים. ממוצע הטיפולים אצלי הוא בין 3-6 מפגשים.

אם את כבר בהריון, וגם אם את בדרך, אשמח שתשתפי את הספר הזה עם הסיפורים, כדי לתת תקווה לעוד נשים,

שיהיה לנו חג שמח ומלא באור ובניסים!!

1. הריון כפרייקט של עבודה קשה

נעמה, בנקאית דתיה בת 40, התחתנה שנתיים לפני שהגיעה לקליניקה שלי, היא ניסתה להכנס להריון מיד אחרי החתונה, וכבר אחרי חצי שנה הלכה לרופא פוריות בתקווה שיזרז את העיניינים. היא הגיעה אליי מיואשת, אחרי 3 הזרעות ו4 טיפולי הפרייה שלא צלחו.

היא ניסתה במקביל גם דיקור, רפלקסולוגיה, שיאצו ושינוי תזונה, והחליפה רופא. כלום לא עזר.

הדפוס שראינו אצל נעמה היה עבודה קשה, **היא פשוט התרגלה לעבוד מאוד קשה כדי להשיג מה שהיא רוצה.**

כך גם היה כשרצתה זוגיות - היא יצאה לדייטים רבים, השקיעה זמן רב ואנרגיה, ובעיקר חוותה עוגמת נפש עד שהכירה את בעלה.

כשביקשתי שתתאר לי איך הכירה את בעלה, היא סיפרה שדווקא איתו היא לא התאמצה, שהיה משהו מאוד זורם ונעים בקשר מההתחלה, ושהיה לה קצת קשה להאמין שזה זה בגלל שזה היה קל ופשוט, הוא מההתחלה היה רציני והשקיע בה מאוד.

הראתי לה שהיא מאוד רגילה לעבוד קשה, ושזה לא עובד לה הפעם. מה גם שהריון הוא דבר שקורה מעצמו, הוא לא באמת דורש עבודה קשה ומרובה כשהוא טבעי.

נעמה למדה להרפות ולהפתח לקבל בקלות, לשחרר שליטה, להיות, להרגיש, לעשות פחות ולהיות יותר נימוחה, הראתי לה שיש בה חלק שמאוד רוצה ליהנות מהזוגיות החדשה, שיודע שמהרגע שיהיה ילד יהיה לה קשה יותר, **והיא רצתה לחוות קצת את ההנאה והכיף הזוגי עם הבן זוג החדש שחיכתה לו שנים רבות.** היא הודתה שאם היתה בת 35 היא לא היתה ממהרת בכלל להביא ילדים עכשיו.

הגוף שלה הכיר בחלק בה שרצה לחכות עם ההריון ולכן ההריון התעכב.

תוך 5 מפגשים היא נקלטה להריון ראשון, עם הבן הבכור שלה.

2. איך להרגע ולהכנס להריון - הסיפור של אנה

אנה, מנהלת מכירות מחולון, בת 34, הגיעה אחרי שנה וחצי של נסיונות להכנס להריון כשהיא בלחץ גדול. היא ובן זוגה עברו את כל הבדיקות והכל היה תקין לגמרי, לא היתה שום סיבה רפואית לכך שלא נקלטה להריון.

היא הרגישה שמשהו חסום לה והגיעה אליי כדי להרגע, לשחרר מה שחסום ולהכנס להריון.

באבחון עלינו על כמה דברים שדרשו ריפוי,

גילינו שאנה נעה בין לחץ לניתוק,

בין אובססיביות להריון לבין התעלמות מוחלטת מנושא ההריון, דפוס זה גרם לרצון שלה לא להיות יציב, הוא עלה וירד בחדות.

היא יכלה לחשוב על ההריון ולהתעסק בו ללא הפסקה, ואז למשך זמן ארוך לשכוח לגמרי שהיא רוצה הריון.

כדי ליצור הריון אחד הדברים שצריך זה עקביות ויציבות ברצון,

וזה דבר אחד חשוב שטיפלנו בו, היכולת לרצות באופן עקבי, רציף, ויציב. ריפאנו את החלק בה עם הלחץ והאובססיביות, וגם את החלק האדיש והמנותק שבה.

אנה יצאה כבר מהפגישה הראשונה עם הקלה גדולה ורוגע שלא הכירה.

ההורים של אנה התגרשו כשהיתה ילדה קטנה, והאבא ניתק קשר. האם התחתנה שנית עם אדם שאנה לא סבלה, שאף פגע בה. ריפאנו את המשקעים של העבר, אנה הסכימה לסלוח להורים שלה, להשלים עם העבר שלה, להיות שלמה עם בחירות שבחרה, והתחברה לחלקים בעצמה מהם היתה מנותקת. היא החזירה לעצמה את האנרגיה שאיבדה.

בהמשך ריפאנו גם את העבר שהיה לה עם גברים, את מערכות היחסים הפוגעניות שהיו, מהן נשארו משקעים ברחם.

אנה גם עברה צילום רחם כואב וטראומטי, גם את הטראומה הזו שחררנו.

תוך זמן קצר אנה כבר לא חוותה לחץ ולא ניתוק, היא למדה להיות נינוחה עם עצמה, נינוחה בגוף ובנשמה, והרצון לילד נעשה יציב ורציף.

בתום 5 מפגשים אנה נכנסה להריון באופן טבעי, וילדה תינוקת בריאה.

3. הפחד להיות אמא לא טובה

ג'וליה, עורכת דין מאנגליה, בת 36 פנתה אליי אחרי 3 שנים בהם לא הצליחה להכנס להריון. הביטוח הרפואי שלה באנגליה לא הסכים להשתתף במימון טיפולי הפרייה, הרופאים לא מצאו סיבה רפואית לקושי להקלט אבל לא הסכימו לאפשר לה, IVF היא השקיעה הרבה אנרגיה בנסיון להלחם במערכת ולקבל בכל זאת טיפולי פוריות ובמקביל המשיכה לנסות להיכנס להריון טבעי.

היא עקבה אחרי הביז' והרגישה אותו, שמרה על תזונה בריאה ועשתה ספורט, וכל מה שיכלה כדי לשמור על הגוף במצב טוב ופורה, ועדיין לא הצליחה להרות.

מה שעלה באבחון שלה איתי היה
**שהיא פחדה שהיא לא מסוגלת להכנס להריון,
והשוותה את עצמה ללא הרף לנשים שהצליחו,
עד שהערך העצמי שלך והבטחון ירדו מאוד.**

גילינו שהיה לה פחד גדול להיות אמא לא טובה,
כי אמא שלה לא תפקדה כל כך טוב, וסבלה מדיכאון שנים.
בתור ילדה היא למדה לטפל בעצמה, לבשל לבד, ואפילו לטפל באמא.

הדבר הראשון שעשינו היה **להחזיר לה את המקום של ילדה של אמא שלה,**
כי בגלל מה שעברה היא ויתרה על מקומה והפכה להיות האמא של אמא,
מה שלא אפשר לה להיות האמא של הילדים העתידיים שלה.
זה ריפוי שעשינו עם טכניקה מתוך קונסטלציה משפחתית.

שחררנו פחדים - את הפחד להיות אמא לא טובה, להיות כמו אמא שלה,
את הפחד שלא תכנס להריון לעולם, שהיא לא מסוגלת,
את הפחד שהיא חסרת ערך.

שחררנו את האמונה שכשהיא רוצה - אז אין.
היא הרגישה שהרצון שלה מתבשל לאט מדי, ועד שהיא רוצה - כבר אי אפשר.
ריפאנו את התחושה של ההתפשרות, וניקינו את האמונה שהיא לא יכולה לקבל באמת מה שהיא רוצה.

היו לנו 4 מפגשים, בעקבותיהם ג'וליה התחזקה מאוד, למדה להיות שלמה עם עצמה,
חזרה להאמין בעצמה שהיא יכולה ומסוגלת,
ותוך חודשים ספורים היא נכנסה להריון טבעי וילדה בן יפהפה ובריא.

4. הנדר שגרם להפלות

חנה בת 38, פסיכולוגית קלינית מארה"ב, פנתה אליי בעקבות הסרטונים שלי, היתה לה ילדה בת 5 שנקלטה אליה באופן טבעי ובקלות, ומאז הלידה לא השתמשה באמצעי מניעה, כי רצתה ילדים נוספים, אבל במקום לידות היא חוותה שתי הפלות טראומטיות.

היא כתבה לי מיד אחרי הפלה שקרתה בשבוע 18 ששברה את ליבה, זה היה הריון מהפרייה, לפני כן היה הריון טבעי שנפל בשבוע 6.

חנה היא אישה מאמינה מאוד,
**שבעקבות הזמן הרב שעבר וההפלות
התחילה לאבד אמון בעצמה, בגוף ובאלוהים.**

היו לנו 6 מפגשי סקייפ, בהם ריפאנו את הטראומות של ההפלות, וחנה התחברה לרחם שלה יותר ויותר, וכשהיה מגיע המחזור כבר לא כעסה על הרחם ועל עצמה, אלא יכלה לחמול ולהצטער בלי להתפרק או להתייאש מעצמה.

בפגישה השישית היה נראה שכבר טיפלנו בכל מחסום אפשרי, ועדיין הרחם איש חסימה.

אז דיברנו קצת על הזוגיות הנפלאה שיש לחנה, ועל האתגרים שהיו להם.

לפעמים עולות לי שאלות לא הגיוניות, כאילו משום מקום, ובטיפול ההוא הופיעה שאלה כזו-
שאלתי את חנה אם אולי פעם נדרה או הבטיחה שלא יהיו לה עוד ילדים מהבעל שלה.

חנה התחילה לבכות.
מסתבר שהיה פעם מקרה, של כעס גדול ביניהם, כשהילדה שלהם היתה בת חצי שנה,
**והיא אמרה לבעלה עם כוונה מלאה -
שהוא לא יראה ממנה עוד ילדים.**

כל השנים היא חשבה שאלוהים מעניש אותה על כך.

בטיפול ההוא ביטלנו את הנדר ההוא, היא סלחה לעצמה ולו על מה שקרה.

הטיפול הבא התבטל בגלל משהו לא צפוי,
ואז קיבלתי ממנה מייל נרגש, בו היא הודיעה לי שנכנסה להריון טבעי.

הפעם ההריון עבר בשלום, ונולד לה ילד יפהפה ובריא.

5. להיכנס להריון כשחייבים להצטיין

רויטל, מהנדסת תוכנה מחיפה, הגיעה אל"י בגיל 40.5, היה לה ילד בן 3 שהגיע אחרי טיפולי IVF בגלל בעיית זרע של הבעל. ההריון היה נפלא והלידה היתה טובה, אבל אחריה סבלה מדיכאון שאחרי לידה.

היא הגיעה לקליניקה שלי מיואשת, אחרי 4 סבבים של טיפולי IVF, **בסבב האחרון לא היתה אפילו ביצית אחת לשאוב**, כך שגם לא היתה החזרה. היא הגיעה אל"י כמוצא אחרון כי מאוד רצתה הריון נוסף.

הדפוס שזיהינו היה "להגיע לקצה".

היא באה ממשפחה של מצטיינים, אנשים שהצליחו בכל דבר מאוד, והיתה עם ציפיות גבוהות מעצמה. מה שגרם לה להתאכזב עמוקות מהתוצאות של טיפולי הפוריות.

היא הגיעה ל-5 טיפולים, בהם **חיזקנו את הלב שלה**, שהיה שבור אחרי כל האכזבות, כי בכל פעם היתה **מצפה ונשברת** כשהמחזור היה מגיע.

עבדנו על **להאמין בעצמה מחדש**, להוריד לחץ מעצמה, להאמין ברחם, לפני שיש תוצאה, ועל **להפחית תחרותיות והשגיות**.

היא החליטה לעשות הפסקה של חודשיים, כדי **לתת לגוף מנוחה**, כי הבינה שדחקה בו ולא הקשיבה לו, כל כך רצתה כבר תוצאות..

כשהתחילה סבב חדש של טיפולי הפרייה, היה נראה שהמצב לא טוב, באולטרסאונד הופיע רק זקיק אחד בלבד, למרות כמויות ההורמונים שקיבלה,

כששאלנו את הגוף למה רק אחד-

הגוף ענה לנו שזה קשור למה שקורה לה כשבוחנים אותה.

הזקיקים הרגישו שהם תחת בחינה וקפאו, כמו שקורה גם לה בחיים, כשבוחנים אותה.

הנחתי אותה לברך את הזקיקים, ולהגיד להם שהיא מרוצה מהם לא משנה כמה ביציות יהיו, וכך היא עשתה.

באולטרסאונד הבא קרה דבר מדהים-

הופיעו 9 זקיקים נוספים עם ביציות חדשות!

הרופא שלה החליט להאריך את הפרוטוקול לוותר על הזקיק הגדול ולתת לזקיקים האחרים עוד זמן לגדול, ועד שהגיעה לשאיבה היו 9 ביציות יפות, מתוכן הופרו 5, והוחזרו 2.

זה היה ממש נס, אחרי שבסבב הקודם לא היתה אף לא ביצית אחת טובה!

בהחזרה הזו השתרש עובר אחד, שהתפתח לבת, בדיוק כמו שרצתה, היא הגיעה עם זר ענק אל"י ועם **בטן של חודש שישי** ואחרי הלידה שלחה לי תמונה שלה ושל התינוקת החדשה.

6. הריון טבעי בגיל 40 אחרי הפלות חוזרות - השפעה של מוות במשפחה

לילך מרחובות הגיעה אליו בגיל 40. להריון הראשון היא נקלטה בקלות באופן טבעי בגיל 36, ויש לה ילדה מקסימה בת 3. במשך שנה וחצי היא ניסתה להכנס להריון, ובכל פעם נקלטה אבל העובר לא התפתח. היא עברה 5 הפלות, בכל פעם בשבוע 4-5, היא הגיעה ממש מתוסכלת ומיואשת.

לא היתה שום סיבה רפואית להפלות. הכל היה תקין, הגוף היה במצב מעולה. היא פחדה שאיחרה את הרכבת, שמאוחר מדי, שהיא מבוגרת וזהו, שהביציות שלה "זקנות", שלא יהיו לה עוד ילדים, שהילדה שלה תגדל כבת יחידה.

כששאלתי מה קרה בחיים שלה בתקופה הזו, מסתבר שאבא שלה מת לפני שנה. **זה היה משבר גדול עבורה, והיא עדיין לא עיכלה את האובדן.** כשדיברנו על המוות של אבא, מה שעלה היה ניתוק רגשי והתנגדות למוות. היא פשוט לא קיבלה את העובדה שמת, **וראינו איך ככה התייחסה גם להפלות,** היא לא באמת התאבלה עליהן, היא התנתקה והמשיכה הלאה.

בטיפול עשינו **תיקון להפלות,** לילך נתנה מקום לכל עובר ועובר, התייחסה והסכימה להתאבל על כל אחד מהם, וגם על אבא שלה. ריפאנו את הלב שלה שנשבר, והחזרנו גם אותה למקום שלה, לתחושה שיש לה מקום בעצמה.

החזרנו בפגישה הזו את **האמון שלה בגוף,** שנפגע בעקבות ההפלות, ניקינו את הפחדים והאמונות שהיא מבוגרת מדי, וכל מה שעוד עלה בטיפול. כל מה שלילך היתה צריכה היה שתי פגישות. תוך שבועיים כבר קיבלתי ממנה הודעה שהיא נקלטה להריון. הסמס הבא כבר היה בקשה לטיפול הכנה לקראת לידה.

7. הפחד להפוך מאמא לילד אחד - לאמא לשניים

טלי, עורכת דין מירושלים, הגיעה אליו בגיל 34 במטרה להכין את הגוף להריון. את הבן הבכור היא ילדה שנה קודם לכן, והרגישה שזה הזמן ללדת ילד נוסף. היא הגיעה מלאת חששות ופחדים.

לקח לה שנה וחצי להקלט להריון בפעם הקודמת, מתוכם קיבלה במשך כחצי שנה זריקות הורמונים והזרעות של זרע של בעלה שעבר השבחה. החוויה היתה קשה מאוד עבורה והיא נכנסה לדיכאון, וכשהתייאשה שהגיעה לקצה גבול היכולת שלה - אז נכנסה להריון הראשון שלה.

היא אמרה **שמפחדת לקחת שוב הורמונים**, גם בגלל החשש מסרטן וגם בגלל הדיכאון שסבלה ממנו בעקבות הזרקות ההורמונים בעבר.

שאלתי אותה מה לדעתה יכול להפריע לגוף להקלט עכשיו.

היא סיפרה על **הפחד מהמעבר מילד אחד לשניים**.

על הפחד לקחת מהילד הבכור את הכיף של הזמן שלהם יחד. היא ראתה כמה היא מאושרת איתו. היא עצמה היתה בת בכורה, ולידת אחותה הקטנה היתה מטלטלת עבורה. חוותה רגשות קשים, קיפוח, קנאה ומצוקה, וחששה שגם הבן שלה עלול להרגיש כמוה עם תכנס עכשיו להריון.

הפחד המרכזי בו החלטנו לטפל בהם היה הפחד מהמעבר מילד אחד לשניים -

שכלל בתוכו את הפחד לפגוע בבן הבכור, החשש שלא תדע איך לחלק את הזמן והאנרגיה שלה. עבדנו עם החוויות שעברה כילדה מול אחותה הקטנה ומול ההורים שלא ידעו איך לתת לה את ההקשבה שרצתה והמקום שלה.

עבדנו גם על החיבור לרחם -

היא הרגישה מול הרחם כמו מול מכר שמחבבת ולא דיברה איתו זמן רב, היתה מבוכה וחיבה. שאלנו מה הרחם צריכה - היא ביקשה יותר מים, הקשבה ותחושה של מקום. טלי סיפרה שבמשך שנים התרחקה מהרחם ומהנשיות שלה כי ראתה בבית קשר בין נשיות לבין חולשה וויתור, ורצתה להיות חזקה כמו אבא. ראינו יחד את החוזק של הרחם שקשור להתמדה, לחיבור למהות, חיבור לשפע, ליכולת לברוא חיים. שאלנו את הרחם מתי היא מתכננת הריון, והיא ענתה לנו שההריון יקרה בקרוב מאוד, ושיש אפשרות להרות ללא תוספת של הורמונים.

ככל שדיברנו עם הרחם טלי הרגישה את איזור האגן מתמלא יותר ויותר ומתחזק, והיא קמה מהטיפול עם תחושה ברורה יותר באיזור בטן תחתונה וגם הרגליים הרגישו יציבות וחזקות יותר.

הכנתי את טלי שלא תקח קשה אם תקבל מחזור החודש, שתראה את זה כניקוי והכנה, ושזה בסדר שזה יקח זמן. קבענו פגישה שניה לעוד שבועיים וחצי, כי נפגשנו קרוב לזמן הביז'ן. טלי נאלצה לדחות את הפגישה, בגלל משהו שקרה בעבודה - ובטלפון הבא שקיבלתי ממנה היא סיפרה לי בהתרגשות שנכנסה להריון.

8. הריון אחרי טראומה

רונית, בת 34 מפתח תיקווה, הגיעה אליי אחרי 3 שנים בהן לא הצליחה להרות. היה לה כבר ילד אחד, בן 5, שאיתו נכנסה להריון בקלות רבה. היא לא רצתה ללכת לטיפול פוריות, ולא היתה לגמרי בטוחה שהיא רוצה ילד נוסף, כי הקשר עם בעלה השתבש לאחר הלידה.

כששאלתי עוד שאלות על הלידה, גיליתי שהיא **עברה לידה קשה מאוד**, היא היתה מעל 3 שעות עם צירי לחץ ופתיחה מלאה, בלי אפידורל, עברה לידת ואקום וסבלה מקרע עמוק ברמה כזו שכבר הבטיחו לה שתלד קיסרי בפעם הבאה. באופן מפתיע היא לא הרגישה שזו היתה טראומה.

הקשר עם בעלה הפך מאז הלידה למרוחק, למרות שהוא היה אבא נפלא, ותמך בה מאוד אחרי הלידה, בתקופה שהיתה בדיכאון ולא תפקדה. עם כל כמה שאהבה את הבן שלה, בעלה היה קרוב אליו יותר מאשר היא, וזה ציער אותה.

כשניסו לדבר עם הלב, ראינו שלא ברור לה מה היא רוצה.

הרצון לילד לא היה מספיק חזק כדי שיהיה לביציות שלה חשק לחיות.

היא עצמה לא התלהבה מהחיים של עצמה בכלל. לא היתה בטוחה להשאר בזוגיות הזו, או בעבודה שלה, אפילו לא בבית בו גרה. היא רצתה שלילד שלה יהיה אח, או אחות זו היתה המוטיבציה העיקרית שלה.

מאוד הפתיע אותי שהלידה הקשה שעברה לא נחוותה אצלה כטראומה, ואז גיליתי שהיתה עוד טראומה גדולה בחיים שלה שלא נחוותה כטראומה. – אבא שלה נהרג בתאונה כשהיתה ילדה קטנה. היא לא זכרה אותו, והרגישה שחיה חיים רגילים בלעדיו. אמא שלה לא דיברה עליו כמעט, וגם לא התחתנה שוב. היא לא ידעה כמעט כלום על אבא שלה והוא לא חסר לה.

ראינו שכדי להתמודד עם המוות של אבא שלה רונית יצרה ניתוק פנימי, בדיוק כמו הניתוק שיצרה אחר כך לגבי הלידה הטראומתית שלה.

אותו הניתוק גם גרם לה לא להיות מחוברת ללב שלה, לרצון שלה, לא לדעת מה היא רוצה ואיפה היא רוצה להיות.

כשהיא הסכימה להתחבר שוב לעצמה, ללב שלה, היה שם כאב גדול, שלא יכלה להכיל בתור ילדה. אחרי שהיא הסכימה לכאוב את הכאב על אובדן אבא שלה, ואת הכאב על הלידה הקשה – התחולל ריפוי גדול, היא התחברה לעצמה, לחיים שלה, היא גילתה שהיא אוהבת את בן הזוג שלה ואת העבודה שלה, במקביל היא התחילה לשאול שאלות על אבא שלה, יצרה קשר עם הדודים שלה ולמדה שהוא היה אבא טוב שאהב אותה מאוד. תוך זמן קצר גם נכנסה להריון טבעי וקל וילדה בת מדהימה.

עד כאן, 8 סיפורים על הריונות שהם נס, אם התחברת לסיפורים ואת רואה בתוכם את עצמך – אוכל לעזור גם לך, כיתבי לי rinat.galo@gmail.com אולי אוכל לעזור גם לך ולהכין אותך לנס הפרטי שלך ©